პარტიულ-პროფესიონალური შუალე ორგანისა, შუშრომელთა

კომუნისტი

ორგანო.

ცენტრ. კომიტეტის და თბილისის კომიტეტის და საქართველოს

რედაქციის მისამართი: თბილისი, კრწანისის ქუჩა, № 1 ტელეფონი: სარედაქციო კოლეგ. № 1476. მმართველის № საერთო №

4 აგვისტო
ხუთშაბათი

1919 საქართველოში ჩამოგდება ჰენერალ რული ჰენერალ დაცა მიწევიკების ლალატით. ყველა სახლები კარები დატუსტულ იქნენ.

1881. გამოვიდა „ლისტოკ ნაროდნოვოლ“-ის პირველი ნომერი.

ხელმოწერის პირობები

და გამოწერა სწარმოებს: ა ქალაქ თბილისში კანტორაში ბიუროებში ყველა ფოსტებში

ფასი ნომრისა

თბილისში 12 კაპ. ფოსტით 15 კაპ.

განცხადების ფასი

თბილისში ერთი სტრიქონი 1 მანეთი

ფასი განცხადებისა

და განცხადებანი სწარმოებს ა ქალაქ თბილისში კანტორაში ბიუროებში

ფასი ნომრისა

თბილისში 12 კაპ. ფოსტით 15 კაპ.

განცხადების ფასი

თბილისში ერთი სტრიქონი 1 მანეთი

ფასი განცხადებისა

ტელეფონები: სარედაქციო კოლეგ. № 1476. მმართველის № საერთო №

ტელეფონი №

დღის ამბები

— გერმანიაში და ყოფილ ლიმონტარიატში ხარე განზომ ომის წინააღმდეგ

— პოლონეთის ტერორი ებრაელობის წინააღმდეგ

— მთავრობის საქმიანობა ებრაელობის წინააღმდეგ

თველო მიღებს გაცვლის ხახით სომხებს.

№ 126 ხუთშაბათი, 4 აგვისტო, 1921 წ.

ყოველდღიური გაზეთი

ხუთშაბათი, 4 აგვისტო, 1921 წ. № 126

გარიყულ კონტრ-რევოლიუციონერთა მანიფესტი

ჩვენი გაზეთის გუშინდელ ნომერში გამოქვეყნებულია ის შეთხზვება, რომელიც დაიდგინეთ ერთმანეთ შორის ამიერკავკასიის რესპუბლიკათა ყოფილ მთავრობებს ქ. პარიზში, ა. წ. 10 ივნისს. თითქმის ქვესკნელიდან ამოძვრალან ხნინკელ-ბაგრატიან თოფჩიძეშვილ-ჩერმოევი და დღის სინათლეზე ცდილობენ ამცნონ ქვეყნიერებას თავიანთი „დემოკრატიული“ მწყობრი. ეს კონტრ-რევოლიუციონერი ამქვარი ამიერ-კავკასიის რესპუბლიკათა წარმომადგენლად აცხადებს თავის თავს. მენშევიკების, დაშნაკელების, მუსავატელთა და რეაქციონერ მთიელთა ყოფილი ელჩები ევროპის იმპერიალისტურ მთავრობებთან ბაქოებენ და,—ვითომ არაფერი მომხდარაო,—მინ-ფექტით მიმართავენ მთელს ქვეყანას. მხიარული სიცილით შეგვიძლიან ჩვენ შევხვდეთ ამ თანიფსტს და მის ავტორებს, ვინაიდან ვიცით, რომ ყველაფერი შეიძლებელია ქვეყნიერებაზე და ჩვენშიც, მაგრამ ქარიშვილ მენშევიკების, სომხეთის დაშნაკელების, აზერბაიჯანის მუსავატელების და მთიელთა რეაქციონერთა ხელახლა გაბატონება ამიერ-კავკასიაში შეუძლებელი და წარმოუდგენელია. ის ზიზღი, რომელიც მოიმკეს ამ ხალხის მოღალატე პარტიებმა, ის ზღვა ცრემლის და სისხლის, რომელიც მათ დაიღვრა ჩვენს კუთხეში, ის პოლიტიკური რიხა პომა, რითაც მათ დაიმსახურეს კატეგორიული იმპერიალისტების სიყვარული და მშრომელთა სიძულვილი, ერთი სიტყვით, ის გაუხრწნელი საბეცე და სიტუაციაც, რომელიც მათ გამოიჩინეს ისტორიული განვითარების უზენაეს ნებისადმი—ყოველივე ეს უეჭველად ხელს მათ სამოდამოთ საბრძოლველად. ისტორიის სასაკლაოზე ცოცხლად გაგდებულთ, მშრომელი ხალხის წყეულად ცრულვით დატვირთულთ, მათ შეუძლიათ კიდევ დრო-გამოშვებით კონტრ-რევოლიუციონერი ავანტიურის დაწყება, ბრალნების და ლობიდ ჯორ-ჯვრების ფიხის ლოკვა „ძარცვის სამშობლოს“ კალად დასაბრუნებლად, მაგრამ ისტორიის ჩარხის უკან დატრიალებელ, მშრომელთა ძალა-უფლების და პროლეტარიატის რევოლუციის მონაპოვართა დაორგუნვა და განიავება მათ ალარ შეუძლიათ. ასეთია ნება ისტორიის.

მაგრამ ხანტერესოა მინც ვიცოდეთ, რა ცვლილი სწვავს რეაქციონერი ემიგრანტების მთავრობებს და მათ „წარმომადგენლებს“? რა შინარსისაა მათი გულისთვის შეთხზვები?

უმიწყწყოთ და უხალისოდ დარჩენილ ნ ყრილან ი, დაშნაკელთა, მუსავატელთა და მთიელთა თავდების მთავრობები თურმე გამსჭვალულნი ყოფილან სურვილით, რათა კავკასიას ერეს „შინ-პონ თავისუფლება, დემოკრატიული წყობილება“ და ეკონომიური „აყვავება“ და ამ რესპუბლიკებს შორის, „აღმოუხვრინ ყველგვარი შეცილი“ და დაამყარონ ერთი შორის მეკავკ სალიდარობა.

მართალია, სამი წელიწადი მატონობდნენ აქ ეს მთავ ობები და თუ რა თავისუფლება, დემოკრატიზმი, ეკონომიური აყვავება და სოლ დ რობა მოიანებს ხალხს, ეს დღეს ყველამ კარგათ იცის. და თუ ახლა ეს პატივცემულ ტები ბუნაგიდან გვჩრდილიან გამოძვრენ ტ ტრის ბუნაგიდან, იმპერიალისტების

ОБЪЯВЛЕНИЯ

Тифлисский окружной суд вызывает в качестве ответчика Ивана Ивановича Иванова, 1890 г.р., уроженца г. Тифлиса, последнее место жительства: г. Тифлис, ул. Плеханова, д. 14, кв. 3, по иску Марии Петровны Ивановой о расторжении брака. Явка в суд обязательна.

Нотариус Г. Г. Гогоберидзе (г. Тифлис, ул. Плеханова, д. 14) извещает, что 15 марта 1921 г. в его конторе составлено завещание